Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26271
Copyright: Admont, Benediktinerstift

putretur occultat: & redeunte tempe rursum lilium sui honore
uestitur: Et se g effloresceret. ac redditur & qd' est nec radici po
test deberi nec terre: cui ille qui se subeat sicuis ex se sit.
atq: ita animie licet sui uiriditatis exemplo uirtutem
celestis substancie emulatur cui ex eo tantum quod intra
se acceptum habeat alatur in florem. Ideo g lilia nō
laborant neq: nent: quia uirtutes angelorum ex ea que
adepte s. originis sue sorte ut sint semp accipiunt.
Si enim fenum agri qd hodie e & cras in ignem mitti
tur: ds sic uestit quanto magis uos modice fidei.
fidei nre immolabilem confidentiam exemplorum auc
toritate firmat: ut tanto maioris preli res sit am
bigere quanto impensiore cura omne occasionem infi
delitatis abstulerit. fenum in ideiro nascitur ut detur
igni. neq: ido uestiendi ei specialis do cura e. ut exime
tur: si; subfeni nomine mucupitas ex ado gemmes crebro
inuenimus. Hermen autem illud e. quod iniuitis sue flore
dilapso. ad calorem solis arescit. Igitur requies nulla
gentib neq: mortis ut uolunt compendio quies da
bitur. si; corporalis ipsis eternitas destinabitur. ut igitur et
in ipsis sit eterna materies. & in omnibus semper
nis exercetur ultio sempiterna. Si g gentib icciro tan
tum indulget eternitas corpalis. ut mox igni iudi
cii destinentur: qua psanum e seos de gla eternitatis
ambigere. cui in ipsis eternitatis op preliatur ad penam.